

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31.

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 1 Februari, 1923

LÖSNUMMER 10 CENTS

No. 1

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Mera motstånd kan nu väntas ifrån tyskarna.

Järnvägsstrejken i Ruhrtrakten är nu effektiv. Ingen post anländer på två dagar.

Hela okupationsområdet är under krigslag.

Frågan om okupationen kommer icke inför nationernas förbund, tror utrikesminister Branting.

En fullständig isolering av Ruhr-dalen samt dess absoluta avstängning från kommunikation med resten av Tyskland kungjordes den 23 da. Inom regeringskretsar i Paris såsom Frankrikes nästa steg i dess strid emot det tyska motståndet, om detsamma fortsätter.

Samma dag meddelades att den franska reparationsplanen, vilken trogen den 1 februari kommer att antagas genom röstning av Frankrike, Italien och Belgien, kommer att följäs av ett ultimatum till Tyskland att detsamma måste accepteras i sin helhet före den 15 februari. Enligt detsamma ämnas fransmännen stanna i Ruhr under hela tiden av moratoriet eller i två år.

Efter en 24 timmars proteststrejk återtog den 24 da. gravarbetarna hos Thyssen och Stinnes sitt arbete "för att fortsätta produktionen av kol för det icke besatta Tyskland", enligt vad som sagda dag meddelades från Berlin. Frits Thyssen och fem andra ledande kolgruvvärdare ha ådömts böter varierande från 5,000 till 225,000 mark. Det sades den 24 da. att förhållandena för de okuperade styrkorna förbättrats samt att 85 proc. av gruvorna bearbetades.

Men denna framgång sattes i skuggan av budet om att Bonar Law ämnar ådråga den allmänna opinionen i England, hurvida makt och steg skola drivas för att draga de brittiska styrkorna tillbaka från Ruhr.

Som ett motiv till detta kom på pågående dag den 25 da. det budet, att fransmännen vid en konferens beslutat att vidtaga strängare militära åtgärder, enär man förutsett en långvarig okupation därstädes. Från fransk håll förklarades det att Tyskland misärskännt sig, om detsamma rodde att dess politik av motstånd och sabotage skulle föra fransmännen att avvika en jota från sitt beslut att få den tyska regeringen att ingå på att betala reparationskostnaderna. Man förklarade sig kunna utvärdera denna situation lika bra som Tyskland.

Allt som anses vara nog för ett öppet krig existerar nu i Ruhr-distriktet. Den tyska befolkningen, som är spridd över närvaron av fransmän och belgare samt över häktningen och ömandet av deras industriella ledning.

Första akten i Herrin-målet.

Våldsamma strejkar fördrivna och härliga undersökningar skola senare hållas.

Under en längre tid har rannsakning pågått i Marion, Ill., med fem personer, som voro anklagade för mord på Howard Hoffman, ett av de många offer i Herrin, Ill., då 21 cke-union arbetare blevo mördade.

Under rannsakningen hade de bevis anlagts, som skulle styrka, att de anklagade voro skyldiga till delaktighet, även om de icke personligen utfört mordet. Rannsakningen avslutades den 27 jan., då domaren överlämnade målet åt juryn och gav densamma omfattande instruktioner.

Juryn sammanträdde den 28 jan. kl. 115 f. m. och hade överläggning till följande dag kl. 1.50, då den återkom inför domstolen för att avkunna sitt utslag. Utslaget blev frikännande. Utslaget mottogs under djup tystnad, enär domaren förut hade förbjudt alla demonstrationer.

Den första akten i detta sorgliga mål avslutades sålunda med ett frikännande för de anklagade. De blevo av juryn frikända i detta mål, men likväl icke fria. De komma att undergå ett rannsakning, denna gång för mordet på ett annat offer, Antonio Makovick. Det förmodades, att de kunde bli fria för några timmar mot borgen, men måste åter trädas i häkte för att undergå en rannsakning.

David Lloyd George tyllde den 17 da. att han villar för närvarande tala i Algeriet.

Prins Arnerne av Bourbon-Orleans redigerar i Paris ha begärt att få ägga beslag på hans stiver.

Saskatchewan vill hava vetenämnd.

Det progressiva partiet haver visat sig vara lämpligt att stöds fortfara.

Mr. T. A. Creer får på pansen.

Arbetarna göra sig påmind.

Sin årliga pilgrimsresa till Ottawa gjorde T. A. Creer, representer för Trades & Labor Congress of Canada med Tom Moore i sällskap. De representerade sitt legislativa program, vars huvudsakligt lag i en politik att lindra arbetslösheten.

För att förstå detta yrkade delegationen fortsättning av publika arbeten samt inköp av förord under depressionstider, kontroll av privat industri för att hindra onödigt överflöd av arbetarna genom utsläpp av arbete samt förhindrande av att lagga av folket, förrän timmarna av alla i industrien anställda betydligt reducerats.

Immigrationsfrågan begärde de fortsättandet av Canadian National Council of Immigration of Women tills en permanent nämnd hänsitt bildas. Vidare yrkade man utsläppande av alla orientaler samt upphävande av bestämmelsen för brittiskt födda att bli föremål för deportation.

Visat sig lämpliga att överleva. Om politik tilländas i Canada idag fullständigt delades i två delar i frågan om ekonomiskt slaveri, så skulle det progressiva partiet befinna sig på rätta sidan, det konservativa på den galna sidan, och det liberala på bägge sidorna. För att upplösa denna olyckliga allians mellan de liberala, som verkligen äro progressiva, behöves Canada det progressiva partiet, så förklarade den 22 da. T. A. Patrick av Yorkton, då han sagda dag höll ett anförande inför Regina Open Forum. Han hade rubricerat sitt tal som "Behövet av ett tredje parti" samt fortsatte: "Det finnes mycket i historien om avlidna politiska partier, som berättigar förutsägelsen, att det progressiva partiet kommer att dö ut. Men det finnes

mer i historien om levande politiska partier, som berättigar förutsägelsen om att det ej kommer att så göra. Det republikanska partiet i Förenta Staterna dog sannoligen ej ut. Det progressiva partiet har i konflikt med konservativt slaveri visat sig vara lämpligt att stöds fortfara."

T. A. Creer får på pansen. Hon. Robert Rogers förklarade den 24 da. i en intervju i Toronto att T. A. Creer som chef för Grain Grow-

ers Grain Co. systematiskt hade plundrat västerns spannmålsodlare för att

BEGAR \$200,000 FÖR 300-ARSAFST I NEW YORK.

Kongressmannen Rossdale från New York City väckte i dagarna motion i kongressens representanthus om att föra den 4 juli 1926 som 300-årsdagen av kolonien New Yorks grundläggning och som 150-årsdagen av självständighetsförklarings underredande.

Mr. Rossdale anhöll om, att \$200,000 måtte beviljas för detta ändamål, och föreslog, att fästet skulle anordnas under regeringens auspicer i staden New York.

EN MODÄRN GREVEFEJD MED BARNAROVSFÖRSÖK.

Polisen tiger och svärfadern, grosshandlaren Simonsen, gör detsamma. Var det ett grovt skämt eller utprövningsförsök? Greve Douglas Hamilton familjefadern.

Den utomordentliga upprinnelsen till en 25-årsman eller ett film-drama, som man tyckte sig skymta bakom i dagarna ut. Köpenhamnstelegram om attentatförsöket mot tre ärograven James Ulf Hamilton, vilken skulle rövas från en ålskad moder och transporteras ökadöda öden till mötes tycks vara på väg att allvarligt förskusas. Den sensationlystna gör nog klokast i att först som sist stoppa sina förhoppningar djupt ned i säck. "Striden om ett barn" kommer säkerligen att få ett högt banalt domstols-förlopp utan några som helst spännande äventyrsinslag, såvida inte något som knappast är troligt — enu en individ skulle dyka upp, lika sinnestörvrid dumdristigt och våghalsigt sangvinisk som den herre, vilken satt i scen föreläsningens entevningsförsök — försök till detta var allvarligt menat. Vad är det då, som passerat, och vad är bakgrunden till historien. En snabbreplikation i stora drag torde vara på sin plats. I maj 1919 sammanträdde i Västra Kyrkan i Köpenhamn den svenske löjtnanten och flygaren greve Douglas Hamilton med fruerna Emma Simonsen, dotter till en av den danska huvudstadens mera bekanta affärsmän av den typ, som själv smitt sin lycka och från en plats nere i skymundan armåtgått sig fram till allt soligare höjder, delvis på grund av en inte alltför sentimental upptäckning om sina medmänskors fri- och rättigheter. Herr "grosserer" H. Simonsen hade så småningom, tack vare den sifferdåd, som vidflåst hans namn i taxeringskalendern, blivit en betydande herre, som i känsla av rikedomens förpliktelser på Örebro smällde upp ett stort palats av den magnificens, att det snart till grosshandlarnes egen förmöjelse döptes till Lilla Amalienborg. Här solade han stiga i all sin glans, och då det en vacker dag blev klart för honom, att fröken Emma hade utsett att gifas in i en av Sveriges finaste aristokratfamiljer, bli grevinnan och få sina fuster åt själva furstinnan Stéphanie Augusta von Wedel, begrep han definitivt, att han inte levat och verkat förgäves.

Bröllopet blev något av det gulsch-vrakigaste Köpenhamn någonsin skändat och låt på sin tid mycket tala om sig. En hal liten armé av officärer — svenska och danska — i guldsmeda uniformer bildade en förtrupp till

En väldig flotta för spritsmuggling.

En idyllisk sommarort, vilken förvandlas till hemvist för lönnkrögare.

Stora förråd äro insmugglade.

"Boottleger-hammen" som den lilla sommarplatsen Highland i New Jersey benämnes av sina invånare, var häromkvällen full av liv och rörelse i följd av whiskysmugglarnas verksamhet.

Tusentals lädor med spritdrycker, hämtade från en flotta av 22 fartyg, skinglade tre ångare och nitton skoner, vilken ligger för ankar utanför fyrtornet vid Ambrose-sundet, fördes i land på hundratals olika platser av snabbgående smuglarbåtar. Ett besök till vilken som helst av de många små trygga platserna och hamnarna företedde den livligaste verksamhet bland folk som lylla satsen att skynda på med vad man har att göra, så länge tillfället är öppet.

Mängder av last- och passagerar-automobiler radade upp sig längs privata båtshus och landningsplatser. Inom mänskliga gränser sig omöjliga bekymmer över vad som pågick. Restauranterna i staden gjorde lysande affärer i sena kvällen, i det en mängd personer till och ofta togo sig en stunds vila från sina besvär för att slänga i sig en matbit och på samma gång tillåta sig ha roligt med anledning av att de, som de trodde, lyckats spela prohibitionsagenterna ett spratt. Väldiga whiskyångare beräknade, att 35,000 lädor med spritdrycker skulle under nattens lopp bli fört i land, det mesta därav bestämde för New York, men en del av dem till chauftorer hade fått i uppdrag att köra till Jersey City, Newark, Philadelphia, Baltimore och Washington.

Whiskyangarna gjorde icke det allra minsta försök att hemlighålla. De rörelse hade de hade för händer. Lådorna flyttades från motorbåtarna till automobiler under stoft och skrätt. På alla de olika landningsplatserna rådde munterhet. Man skrattrade och

sjöng och utbytte kvickheter med varandra. Det var en inkomstbringande dag för alla.

Vid mynningen av Shrewsburyfloden låg en motorbåt vid en liten landningsplats och avlastade 1,000 lädor. Luftan var bitande kall, men karlarna arbetade i skjortärmarna och svettades. En neger, vars vita tänder lyste i skenet från lykorna på en lastautomobil, ledde taktiken i arbetet med sång. Han lyfte de tunga lädorna och sjöng: "Förbudsflottan seglat till himlen, varenda spion tyckes dö; Herre, bevara vår whisky, please, please, please!"

Men det fanns en annan och ännu farligare sida till denna affär. Kvällen förut körde en lastautomobil från Highlands, lastad med spritdrycker till ett värde af \$10,000 och åtföljd av fyra automobiler. Hela sällskapet blev anhållt på Rumsönsvägen mellan Red Bank och Seabright av sex maskerade män. Två av banditerna togo lastautomobilens i besittning och körde iväg med den. De övriga fyra banditerna togo hand om automobilerna. Tre av dessa kommo till rätta några timmar senare, men den fjärde, i vilken funnos 40 lädor spritdrycker, och de två smuglare, som körde den, ha icke avhörtas.

Lugn återställt uti Harrison.

Vittnen förklara att bolagets egen män hjälpte med att öva våldshandlingar.

En man lynchad av pöbelhop

I föregående nummer omnämnde vi, att en skara väpnade medborgare den 8 januari infunno sig i Harrison, Ark., för att därifrån fördriva strejkande verkstadsarbetare, vilka ansågos skyldiga till att under senare tiden ha bränt flera brygger i Missouri & North Arkansas järnvägs Järnvägsledande män förklarade, att trafiken måste inställas, om icke skadegörelser å detsamma upphörde. Medborgare, som bodde längs järnvägsledningen och som sålunda funno sig hotade med trafikens upphörande, varnade strejkarna, att de skulle företaga en rådet, om icke skadegörelsen upphörde. Strejkarna aktade icke på varningen utan fortsatte med att tillfoga järnvägsledningen skada.

Såsom förut omnämnts tågade en skara beväpnade män till Harrison för att fördriva strejkarna från staden. Till en början synes de icke ha begärt några våldshandlingar mot andras liv. Den 16 förekom dock en yttning av självhänd. Under sökan det efter strejkare kommo de till E. S. McGregors hus och uppmannade honom att giva sig. Han svarade med ett revolverskott, som sårade en av flocken. Därefter flydde han från huset under ett kulregn, men upphand och hängdes å en brygga. Hans kropp lammades hängande, till dess den nedtog efter flera timmar.

Då skaran senare ankom till McGregors hem, påträffades en mängd smärger, som troddes ha använts för att skada lokomotiv, samt en stor kvantitet explosiva ämnen.

Det uppgives, att en strejkledare P. Zeenabli blivit hängd, men hans kropp har icke påträffats. Hans hustru, som fick befallning att lämna staden, förklarade, att hon trodde, att hennes man blivit dödad.

Stadens borgmästare J. L. Clute resonerade på yrkande av de beväpnade medborgarna, och city marshal William Parr fick order att lämna staden. Skaran fortsatte under dagen sitt tag genom staden för att uppsöka strejkare och föra dem inför en tillsatt komité, som skulle undersöka deras delaktighet i bryggornas brändande. En hotellman, som tecknat borgen för en för mordbrand arresterad strejkare, togs från sitt hem och påskades ute på gatan.

Det uppgives, att alla strejkare i Harrison, omkring 200, blivit fördrivna.

En konferens om St. Lawrence vattenvägen

Delegation uppvaktar Dominions regeringen i och för denna så viktiga fråga.

Premiärminister King vill ej ge klart besked.

Säger dock att president Harding föreslag om ett fördrag skall tagas i övervägande.

En större delegation, bestående av delegerade från "The Deep Waterways and Power Association" samlades i en delegation från olika delar av landet, uppvaktade den 23 dennes dominionsregeringen med en entrigen begäran, att den togo under allvarligt övervägande president Hardings förslag, att sammankalla representanter från Canada och Förenta Staterna att diskutera "The Great Lake Ocean Navigation Scheme", som inleddes St. Lawrence flodens djupgrävning.

Delegationen, som anfördes av W. M. German, M.P.P., framhöll, att det skulle vara av oberäkneligt värde för stora områden av vårt land om St. Lawrence floden djupgrävdes, så att navigationen till oceanen underlättades. Transporteringskostnaderna skulle därigenom betydligt sänkas. Omständigheter har förr varit en faktor, som väsentligt ökat dessa. Detta hinder avhjälptes till en del genom Wollandkanalens fullbordning, men förhållande i dess ställe till Prescott. Det har beräknats att om omständigheterna varit nödvändiga, producerarna skulle ha gjort en besparing på \$12,370,000 under förlidet år.

Av de 245,433,000 bushels av säd, som exporterades från Canada förlidet år, voro 159,973,000 bushels utskäpade genom amerikanska hamnar, medan 35 proc. eller 85,560,000 bushels gingo genom våra egna hamnar. Med den nya Wollandkanalens fullbordning och St. Lawrence flodens djupgrävning, skulle sådistributeringen genom denna farled taga nu oändliga dimensioner. Montreal och Quebec skulle få fullt upp att göra.

Ej endast sådistributering, men även transportereringen av kol, kött och andra farmarprodukter skulle vinna av att denna farled förbättrades.

Delegationen påpekade dessutom värdet av den elektriska kraft, som genom företaget kunde göras tillgänglig. Det framhölls också att arbetet lämpligast borde utföras under nu rådande depressionstider, varigenom den stora arbetslöshet, som nu råder, kunde betydligt avhjälpas. Förslaget behövde ej i någon mån åsamka något tillägg till vare sig Canadas

(Forts. å sid 4.)

Stor mission för tvenne folk.

Världens framtid beror på U. S. och Storbritannien säger Sir Auckland Geddes.

Behövet av ett fortsatt vänskapligt förhållande mellan Storbritannien och Förenta Staterna, med Canada som omedelbar förbindningsled, påskades av Sir Auckland Geddes, brittiska ambassadören i Washington, vid en av Canadian Society i New York invigning avhållen bankett.

Sir Geddes framhöll, att aldrig någonsin har det vänskapliga förhållandet mellan de båda engelsktalande länderna varit hjärtligare än nu. Detta var ett lyckligt förhållande, sade talaren, ty världens framtid beror i hög grad på just detta.

Världssituationen är för tillfället sådan, att den ej till vid många flera skakningar. Folkets andliga liv, som är en civilisations fundamentala egenskap, är svagt och vacklande och om ej en ändring kan inträffa, kommer det ej att dröja länge förrän civilisationen faller samman.

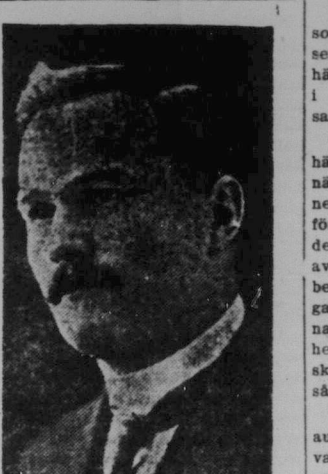
"Jag tror uppriktigt", sade Sir Geddes, "att Storbritannien och Förenta Staterna ha en storartad uppgift sig förelagt. Genom oss skall hoppet åter komma till de folk, som kända att världen ramlar samman runt om dem.

Vårt val är detta: — vänskap och samarbete, — acceptera det eller förnekta dem. Acceptera de skall lyckas och välgång åter råda. Förnekas de, skall odelaggenheten vidgas tills den fullbordas."

Sir Geddes påpekade dessutom att den brittiska skuldofskommisionen

(Forts. å sid 4.)

(Forts. å sid 5.)

Hon. Dunning.

ers Grain Co. systematiskt hade plundrat västerns spannmålsodlare för att

BEGAR \$200,000 FÖR 300-ARSAFST I NEW YORK.

Kongressmannen Rossdale från New York City väckte i dagarna motion i kongressens representanthus om att föra den 4 juli 1926 som 300-årsdagen av kolonien New Yorks grundläggning och som 150-årsdagen av självständighetsförklarings underredande.

Mr. Rossdale anhöll om, att \$200,000 måtte beviljas för detta ändamål, och föreslog, att fästet skulle anordnas under regeringens auspicer i staden New York.

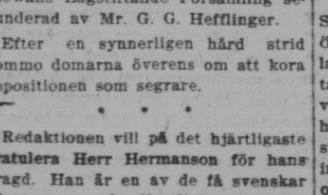
Åter en svensk som vinner debattseger.

BUCHANAN, Sask., den 19 januari, 1923. The Community Club härstädes arrangerade för en kort tid sedan en debatt över ämnet: "Resolved that the present (prohibitory) liquor legislation in Saskatchewan is not in the best interest of the Province." Dr. C. R. Dunn och Mr. Michael Novokobonoff försvarede resolutionen, medan oppositionens mantel bars av Mr. Albert Hermanson, M. L. A., vår fram-

stående landsman, medlem av Saskatchewanens Lagstiftande Församling sedermera av Mr. G. G. Hefflinger.

Efter en synnerligen hård strid kommo domarna öfverens om att kora oppositionen som segrande.

Redaktionen vill på det hjärtligaste gratulera Herr Hermanson för hans bragd. Han är en av de få svenska härute, som på offentlighetens svenska mark förstärkt att häva det svenska namnet. Må vi hoppas att snart många andra följa hans spår.

A. Hermanson.

(Forts. å sid 5.)